

[Kjeld Olesen.]

Endelig ved vi, at boligsikringsordningen, som den virker nu, ville have betydet en nedsettelse af boligsikringen fra den 1. januar, og dette ville ikke mindst have ramt en lang række folkepensionister. Selv om det ikke direkte er indeholdt i lovforslaget, tyder meget på, ja, vi er næsten sikre på, at der nu er skabt forudsætninger for, at boligsikringen forbliver uændret.

Alt i alt må den del af forslaget, der drejer sig om prisstoppet, siges at være effektiv. Dermed er der fjernet det, der har været den væsentligste drivkraft for mange lønaktioner. Meget naturligt spørger lønmodtagerne, hvilke ofre de så skal yde. Når arbejdsgiverne ikke må indregne lønstigninger i deres priser, siger det sig selv, at der her ligger en bremse for lønstigninger, men på en sådan måde kan man ikke sige, at der er tale om indgreb i overenskomsterne. Inden for overenskomsterne vil arbejdsgiverne stadig kunne give lønforhøjelser, men i så fald skal de selv skaffe beløbet fra virksomhedernes drift, eller der skal være tale om lønstigninger, der er begrundet i en produktivitetforøgelse.

Et særligt kapitel i forslaget handler om ugyldighed af visse lønftaler. Det drejer sig kun om de tilfælde, hvor der har været tale om en arbejdsnedlæggelse, der af arbejdsretten er kendt overenskomststridig, og hvor der er tale om lønforhøjelser. I så fald er en sådan aftale ugyldig, men vel at mærke uden at der er tale om nogen form for sanktion. Forslaget indeholder, når det drejer sig om arbejdsmarkedet, intet om bødeansvar, og der er ikke tale om nogen ændring i selve det arbejdsretlige system.

Forslaget gælder kun i 3 måneder, men det bliver 3 vigtige måneder.

Under forhandlingerne har socialdemokratiet lagt vægt på især to ting. For det første at nå frem til en løsning, der er udtryk for solidaritet, og for det andet at få genskabt den politiske stabilitet, der var ved at forlise. Solidariteten finder udtryk i den indre balance, der præger forslaget. Det er ikke kun lønmodtagerne, der skal yde. Men solidariteten giver sig også udtryk på anden måde. Prisstoppet er en støtte til det meget store flertal af faglige tillidsfolk i organisationerne og på arbejdspladserne, der mener, at en aftale er en aftale, og at overenskomster skal holdes. Endelig finder vi solidariteten i selve målsætningen for augustforliget og

dette forslag, nemlig at skabe forudsætninger for, at de arbejdsløse atter kan komme i arbejde. Ingen kan, med rette i hvert fald, benægte, at det kun kan ske, hvis vi formår at føre den nødvendige økonomiske politik. Et alt for stort betalingsbalanceunderskud og en alt for stor udenlandsgæld er dystre kendsgerninger, vi må se i øjnene.

Trods et opsplittet folketing lykkedes det altså at nå en løsning. Det er vel ikke helt forkert at sige, at det, at vi i dag har 12 partigrupper herinde, i sig selv er et spejl af – desværre – den opsplitning, som vi i stor udstrækning også finder i befolkningen. Skal vi klare de kommende opgaver, så må vi ikke få yderligere splittelse. Tværtimod. Og skal vi kunne arbejde os hen imod det, så må befolkningen have tillid til det, vi foretager os herinde. Derfor er handlekraft nødvendig, f. eks. som vi ser det i dag.

Med disse bemærkninger vil jeg på socialdemokratiets vegne anbefale det foreliggende lovforslag.

Christoffersen (V):

Vi står i dag med resultatet af 10 dages alvorlig politisk krise, 10 dage, som har sat endnu et spørgsmålstegn ved vores folkestyres evne til at fungere. En ny krise oven i alle dem, som vi allerede har haft alt for mange af. Derfor er det ikke mærkeligt, at resultatet har været ventet med interesse, været ventet med spænding. Hvad er det så for et forslag, vi her præsenteres for, og hvad er det så for problemer, det løser?

Ja, hvad er det for problemer, der er brug for at løse? Det, som efter venstres opfattelse er det alvorlige netop nu, er, at vi står med virkningerne af de sidste par måneders lønhamstring. Vi ved i dag, at når vi når frem til 1. marts, så lægges der oven i det virkningen af 3 dyrtidsportioner. Vi ved, at allerede næste år møder de alvorlige valutaproblemer os igen. Om det bliver 8 eller om det bliver 9 mia kr., vi skal låne, det tør ingen med bestemthed sige i dag, men det er jo oppe på det niveau. Vi står med perspektiver for, hvordan de offentlige udgifter vil vokse med et rekordstort underskud på finanslovsforslaget. Vi står med de 3 vismænds dystre perspektiv for beskæftigelsen, hvor de forudsiger, at vi næste år vil have endnu flere arbejdsløse end i år, omkring 145.000, og vi står med en rekordhøj rente. Det var de problemer, der havde været behov